

taama ja ennaft ümber keerutama. Selle
 peale küsib ta sinu käest kolida ja kinnu-
 häälega. Mis ja minuft tahad? Jis wasti:
 Ma tahan et sine pei' mulle waranduffi wesi-
 ma? Sine wastab julle wilja wahaja kaisi
 wara küllalt, aga jeldaja ilmsi kõige
 jere teadmata peale jeda tegema.
 Hans tegi kõik jeda niioja, kui wana kaisla
 Mats teda ipetanudoli, aga niimise nelja
 päewa öhtu, jis tuli äppardus. Hans ja
 tehtus mees elukas hakkasennu pühikes
 keema, nimmufatseis ja sinne ja küsis jis
 niimaks Hansu käest. Mis ja minuft tahad?
 Hans warisefis kui kanna leht ja ei lausa
 nus meesagi, Maates wad naturoni arga jodis
 papp pani plekku; aga wratt ka lausa jere.
 Hans tuli koju ja kättes tua wesi, wist niim
 et oleks wratt wesi. Taha jätnud, aga äffata
 wratt oli juba ahju kom mil. Niid ei saa-
 nus Hans wrattist mitte omne toojat wad
 immetaf toojat. Lausa laed ja koin wratt
 tampsifis. Niid Hans wrattist lahti saa-
 da ja andis temale toojas ihte waati
 jollaga wett tais wemia. Wratt weras tite
 hawalt, keemata mumaas waii tais fai-
 ja noma jai wratt elus ajas Hansu jere
 lausa. Kii wewaja cha wratt ööjel, peale
 jis on jere nagid stule torti, millest ta
 keha on ja 2 tiiba. Kii wewaja wöfel
 naha rd, jis pidada wettu pei'gi. maha walam

ja tiiruga tuli ülesse, jis pidada tema
 kuis omä waranduffi ära waatama; aga
 unustas ja omajures teie üles. Wöfel
 jis polelans tema 2 inimeft ära. Niioja
 jaksis meie wältaft iks wana mees. Ta
 läinud wöfel and ja näinud üsna kigilol
 stule lauti, millest iks waqul, jefanus
 ja 2 nagu tiirwa üles ja alle keimud alle
 Ta teinud noma jama kui ee pool nimeta
 fin, jis hakkas tule lontide kaupä ülest
 maha jada ma. Ta läinud kammufat wasta
 ma ja jael olud wilja laufe laufe karrwal
 maas. Täawal käies ei alla tall mitte
 tule näha, waii käia tuulaga. Pparanis
 meedada ta wilja ja korwast ka raha.
 Toi'us mees peab ta jere mees iga kapa
 näwale ihte kausi läce tanguf pühke
 saung peale wiima, aga mitte noma; et
 kriigi jera wääl. Korwainuifilans, et perrime
 jid on puittiga, jara napaal lainud. Ta lainud
 jis warf, jarele kau jere mees ära teinud
 ja föönud papp me ära ja pan nus oma saikes
 peison ajinole kausi. Wöfel teinud weda
 jod kaja ja hapanud föönud; Toine teinud
 wari ära, et papp, mitte öige ei ole ja ütlet-
 nud: ah, ah" ja toine wewidagi ei maränud
 fellest kiitnud üsna peale; pupp, pupp" kina
 niimaks efi mihl iigus jäänud ja wewidaf
 pannud felle pahawiduf peale magapölema.
 Kii wewidaf tahelast ära waatada; jis
 pidada talle nii kangstao teha antama, niioja
 ta mitte teha ei jöia.